

nemlig, at disse to Kommunalbestyrelser have saa mange Interesser, der stærkt berøres i denne Sag, at det vistnok maa anses for heldigt, at de begge faa Sæde i Kommissionen. — Saa skal jeg endelig omtale Nr. 86. Det er de 7,000 Kr., som forlanges til Arbejderne ved Hærens Tøjhus og Orlogsværftet. I flere Aar har denne Sag staaet paa Dagsordenen, og jeg har Gang paa Gang fremdraget den her i Tinget, men hver Gang har jeg lidt den Skuffelse, at der ikke er kommet noget ud af Sagen, men i indeværende Samling har Sagen været fremdragen baade ved første, anden og tredje Behandling af Finansloven, og den har været fremdraget i Finansudvalget til anden og tredje Behandling, men hver Gang uden noget Resultat, saa at denne Sag saa ret haabløs ud. Nu har det alligevel vist sig, at en god Sag sejrer dog til sidst. Her foreslaas der nu en Lønningsforhøjelse til Statens Arbejdere, og jeg føler derfor Anledning til at udtale en Tak over for den højtærede Finansminister, fordi han paa dette Punkt har vist sig velvillig og indrømmet de rimelige og retfærdige Fordringer, der ere stillede fra Statsarbejdernes Side. Jeg kan heller ikke andet end udtale min Tak til Finansudvalgets Medlemmer, som enstemmig ere gaaede med til denne Bevilling, og særlig vil jeg bringe min Tak til Reformvenstre her i Salen, fordi Venstre i denne Sag, ikke i Begyndelsen, men til Slutningen, har stillet sig imødekommende over for denne Sag og arbejdet paa at faa et Resultat, hvilket ogsaa er lykkedes her. Det er kun 7,000 Kr., der er forlangt paa dette Sted, men det er for indeværende Maaned. I øvrigt er det jo paatænkt, at give en forhøjet Dagløn til Arbejderne paa Hærens Tøjhus og paa Orlogsværftet, og det vil andrage en Sum af 86,000 Kr., deraf de 78,000 Kr. til Orlogsværftets Arbejdere. Jeg ved ikke, hvorledes man har tænkt at fordele dem, men efter de Oplysninger, som ledsage Forslaget, kunde det se ud, som om Meningen er at give en Lønningsforhøjelse af 20 Ø. om Dagen. Naar man nemlig dividerer Antallet af opgivne Arbejdere ind i den Sum, der forlanges, ser det ud til at blive 20 Ø. daglig. Det er naturligvis ikke noget stort eller flot Lønningstillæg; men vi maa jo huske paa, at det er Folk, der staa paa en lille Dagløn, 2 Kr. 10 Ø., 2 Kr. 20 Ø., 2 Kr. 30 Ø., der er mange, der staa paa den lille Dagløn af under 2 Kr. 40 Ø., saa at vi kunne sige, at disse 20 Ø. falde paa et nødtørftigt Sted og sikkert ville blive

modtagne med Glæde og Taknemmelighed af de paagældende Familier. Der er en anden Omstændighed ved denne Sag, som har glædet mig meget, og det er det, at den højtærede Finansminister over for Finansudvalget har lovet at sætte Undersøgelser i Værk vedrørende Statens Skovarbejdere og dens talrige Banearbejdere. Jeg vil haabe, at disse Undersøgelser snart maa blive satte i Værk, saa at disse Arbejdere, der ogsaa leve i meget smaa fortrykte Kaar, snart maa faa Gavn af en lignende Forhøjelse som den, der er tiltænkt Arbejderne her i Kjøbenhavn, og Forhøjelsen saaledes maa blive udstrakt til Statsarbejderne over hele Landet.

J. Hage: Jeg vil blot med et Par Ord motivere min Ikke-Tilslutning til Ændringsforslaget under Nr. 76. Det har selvfølgelig ikke været min Tanke at modsætte mig dette Forslag, hvis der havde været nogen Fare for, at Forslaget skulde blive forkastet; thi et saadant Ansvar turde jeg ikke paatage mig. Jeg har blot ønsket i det hele taget at vise, at jeg staa tvivlende over for det Spørgsmaal, om man har grebet Tingene rigtig an ved at indlade sig paa disse store kostbare Foretagender. Det har jeg ved flere Lejligheder hævdet, navnlig over for den afdøde Rigsdagsmand fra Lemvig, og skønt han var mere særlig sagkyndig end jeg, har jeg personlig næret stor Tvivl om, hvorvidt det var en rigtig Anvendelse af Statens Penge at udgive Millioner efter Millioner til disse Bygningsværn. Det glæder mig, at den ærede Ordfører for Tillægsbevillingsloven allerede nu er kommen saa vidt — thi tidligere har man næsten i Blinde voteret disse Millioner og ment, at det var aldeles nødvendigt — at han erkender, at han har den største Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at anvende Millioner paa denne Maade. Jeg antager, at der er adskillige andre end netop Ordføreren, som ogsaa have faaet denne Tvivl, og det er blot dette, jeg ønsker at slaa fast, idet jeg deraf videre slutter, at Administrationen vil være betænkelig ved at gaa videre end højst nødvendigt og kunde blive til Sinds at tage dette Spørgsmaal op til nærmere Overvejelse, som jeg tidligere har tilladt mig at foreslaa. Dette kan kun ske, hvis Administrationen selv kommer til at tvivle om, hvorvidt det er rigtigt at give Millioner igen baade til Vedligeholdelse og til ny Befæstning af den nordlige Tange. Spørgsmaalet er saa stort, og jeg kan ikke indse andet end, at det er et finansielt